

ПОЛИТИКА ЗА ОЦЕНКА ЗА УМЕСТНОСТ И ЦЕЛЕСЪОБРАЗНОСТ НА ИНВЕСТИЦИОНЕН ПОСРЕДНИК „ЪП ТРЕНД“ ООД

I. ПРЕДМЕТ И ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1 (1) Настоящата Политика за оценка за уместност и целесъобразност се приема от инвестиционен посредник „Ъп Тренд“ ООД (наричано по-долу Дружеството и/или инвестиционния посредник или, съкратено, ИП) на основание чл. 78-79 от Закона за пазарите на финансови инструменти (ЗПФИ) и чл. 73-97 от Наредба № 38 за изискванията към дейността на инвестиционните посредници (Наредба 38).

(2) Предмет на настоящата политика е:

1. извършването на оценка за уместност и целесъобразност, включително когато клиентът е юридическо лице;

2. процедурата и критериите, с оглед изискванията за уместност и целесъобразност на ЗПФИ, Делегиран Регламент (ЕС)2017/565 и приложимото законодателство на ЕС;

3. начините за уведомяване на клиента за извършената оценка за уместност и целесъобразност, възможното въздействие, което тя би могла да има за него, както и кой да бъде подложен на оценка за уместност.

(3) Настоящата политика за оценката за уместност и целесъобразност, се прилага при предоставяне на услуги по чл. 6, ал. 2, т. 2, 4 и 5 от ЗПФИ.

(4) Принципите, на които се основава настоящата политика са следните:

1. Съобразност – политиките са съобразени с мащаба и обхвата на дейността, предлаганите и извършвани инвестиционни услуги и дейности и не уреждат дейности или услуги и активи и инструменти, които не са предлагани от Дружеството;

2. Цялостност – инвестиционният посредник приема и прилага политиките и процедурите като взема предвид: а) цялата налична информация за клиента, която е необходима, за да се оцени дали услугата е подходяща, включително текущия инвестиционен портфейл на клиента, ако има такъв, и разпределението на активите в портфейла; б) всички съществени характеристики на инвестициите, установени при оценката за уместност, включително всички съответни рискове и преки или непреки разходи на клиента;

3. Диверсификация на риска;

4. Разбираемост – инвестиционният посредник полага усилия да се увери, че клиентът разбира в достатъчна степен връзката между риска и възвръщаемостта;

5. Съотносимост – инвестиционният посредник взема мерки да се увери, че финансовото състояние на клиента позволява поемането на риска от инвестициите и клиентът може да поеме евентуални загуби в резултат на тях;

6. Недопускане на конфликт на интереси – инвестиционният посредник не допуска конфликти на интереси в отношенията си с клиенти, но дори потенциални конфликти на интереси не би следвало да засегнат по отрицателен начин качеството на оценката за уместност;

7. Липса на концентрация – при извършване на оценка за уместност при управление на портфейл инвестиционният посредник смекчава концентрацията на инвестиции в един емитент или емитенти;

8. Професионализъм – инвестиционният посредник гарантира, че лицата, които извършват оценка за уместност и целесъобразност, разбират своите задължения при

извършване на тази оценка. ИП постига реализация на този принцип чрез редовни обучения, ефективен вътрешен контрол и пълна и точна отчетност.

(5) Оперативност – извършването на оценката се прави по начин, минимално засягащ експедитивността и ресурса на ИП, но при условие, че този начин не вреди на способността на ИП да извърши пълна и точна оценка

(6) По смисъла на тази Политика "оценка за уместност" означава целият процес на събиране на информацията относно даден клиент и последващата оценка от страна на инвестиционния посредник дали даден инвестиционен продукт е подходящ за този клиент, основана и на задълбоченото разбиране от инвестиционния посредник на продуктите, които може да препоръча на клиента или в които може да инвестира от негово име.

II. ИЗВЪРШВАНЕ НА ОЦЕНКА ЗА УМЕСТНОСТ

Чл. 2. (1) При предоставяне на услуги по чл. 6, ал. 2, т. 4 и 5 от ЗПФИ инвестиционният посредник ясно информира клиента, съответно потенциален клиент, че предоставянето от клиента на изчерпателна и точна информация за неговите знания и опит относно пазарите за финансови инструменти, финансовото му състояние, способността му да понася загуби и инвестиционните му цели, включително допустимото за него ниво на риск, цели инвестиционният посредник да му препоръча подходящи продукти и услуги и да действа в негов най-добър интерес, както и че инвестиционният посредник е длъжен да извърши оценка за уместност..

(2) Когато пристъпва към оценката за уместност, ИП уведомява клиентите или потенциалните клиенти, по разбираем начин, че причината за оценяването на уместността е, че инвестиционният посредник е длъжен да извърши такава оценка, за да може да действа в най-добър интерес на клиента.

При събирането на информацията за извършване на оценка за уместност инвестиционният посредник взема предвид:

1. типа на клиента;
2. нуждите и характеристиките на клиента;
3. естеството и обхвата на услугата, която ИП може да предостави;
4. вида на финансовия инструмент или сделка, която може да препоръча или да сключи.

Инвестиционният посредник не извършва услугите по управление на портфейл и предоставяне на инвестиционни съвети за клиент, който не е предоставил информацията по ал. 1.

(3) Въз основа на информацията по ал. 1, ИП извършва оценка за уместност, включително доколко финансовите инструменти, предмет на инвестиционен съвет съответстват на допустимото за клиента ниво на риск и способността му да понася загуби, за да може да му препоръча подходящи услуги или финансови инструменти. При предоставяне на услугите по ал. 1 инвестиционният посредник се ръководи от получената по ал. 1 информация.

При извършване на оценка за уместност инвестиционният посредник предприема разумни мерки, за да оцени доколко клиентът разбира понятието инвестиционен риск, както и връзката между риск и възвръщаемост на инвестициите, изразяващи се в поставяне на подходящи въпроси към клиента.

(4) При предоставянето на инвестиционен съвет на клиент, ИП, преди

изпълнението на нареждането, ако има такова в резултат от инвестиционния съвет, предоставя на клиента на траен носител уведомление дали съветът съответства на предпочитанията, потребностите и други характеристики, в случай на непрофесионален клиент.

(5) При предоставянето на инвестиционен съвет за покупка или продажба на финансов инструмент в случаите, когато сделката се сключва чрез средства за комуникация без физическото присъствие на клиента в помещенията на ИП, която възпрепятства предварителното представяне на уведомлението по ал. 4, инвестиционният посредник може да го предостави веднага след сключването на сделката, при условие че са изпълнени следните две условия:

1. инвестиционният посредник е предоставил на клиента възможност за отлагане на сделката с цел получаване на уведомлението за съответствие предварително, и
2. клиентът е дал съгласието си за получаването на уведомлението по ал. 4 своевременно след сключването на сделката.

(6) Ако клиентът не предостави исканата информация (първоначално или при регулярен преглед) инвестиционният посредник го уведомява, че ще се въздържа от предоставяне на инвестиционни услуги, докато клиентът не предостави в пълнота исканата информация. В този случай ИП няма да препоръчва инвестиционни услуги или финансови инструменти на клиента или потенциалния клиент до предоставянето ѝ.

Чл. 3. (1) При събиране на информация за извършване на оценката за уместност чрез предварително изготвени въпросници или събиране на информация по време на обсъждания с клиента инвестиционният посредник се уверява, че въпросите са разбираеми за клиента, както и че се получават необходимите за оценката за уместност данни.

(2) При разработването на въпросниците за събиране на информация за клиента за целите на оценката за уместност се спазват следните изисквания:

1. въпросите да са ясни, изчерпателни, разбираеми, като не се допуска подвеждащ, объркващ, неточен и прекалено технически език;
2. въпросите да не насочват клиента към определен избор;
3. да не се допуска събиране на информация за поредица от елементи чрез един въпрос;
4. да се преценява поредността, в която се задават въпросите;
5. да се гарантира, че клиентът ще отговори на всички поставени въпроси.

(3) Насърчаването на клиента да предостави информацията (първоначално и при поעדваща актуализация) става чрез един или повече способности от следните:

а) личен разговор със служител на ИП, който го уведомява за правните задължения на ИП да събере информацията;

б) лична среща с член на управителен орган на ИП, или нарочно обучено лице, на която се пояснява още веднъж, че клиентът, ако желае предоставяне на търсената услуга, трябва да предостави необходимата информация. Подчертава се важноста на точната и актуална информация, която защитава клиента от финансови рискове и позволява на ИП да формира най-правилни и подходящи инвестиционни решения и да действа в най-добър интерес на клиента. Изтъква се законовият характер на информацията и правото на ИП да я получи;

в) при срещата/разговора с клиента се изтъква забраната на ИП да разкрива получената информация.

Чл. 4. (1) Инвестиционният посредник определя до каква степен следва да бъде събирана информация от клиентите в контекста на инвестиционните съвети или услугите

за управление на портфейл, които се предвижда да бъдат предоставяни на тези клиенти.

Инвестиционният посредник получава от клиентите или потенциалните си клиенти такава информация, каквато му е необходима, за да разбере основните значими факти за клиента и да разполага с разумна основа за убеденост, вземайки предвид естеството и обхвата на предоставяната услуга, че конкретната сделка, която ще бъде препоръчана или сключена в хода на предоставяне на услуга за управление на портфейл, отговаря на следните критерии:

а) съобразена е с инвестиционните цели на въпросния клиент, включително равнището на риск, допустимо за клиента;

б) е такава, че клиентът е в състояние да понесе финансово всички инвестиционни рискове, свързани с неговите инвестиционни цели;

в) тя е такава, че клиентът разполага с нужния опит и знания, за да може да разбере рисковете, свързани със сделката или с управлението на неговия портфейл.

(2) Когато предоставя инвестиционна услуга по ал. 1 на професионален клиент, инвестиционният посредник следва да предположи и приеме, че по отношение на продуктите, сделките и услугите, за които е определен като професионален клиент, той притежава необходимия опит и познания за целите на ал. 1, б. в.

(3) Когато предоставя инвестиционна консултация на професионален клиент съгласно раздел I от приложението към ЗПФИ, инвестиционният посредник може да приеме за целите на ал. 1, т. б, че този клиент има финансовата възможност да понесе всички свързани инвестиционни рискове, съизмерими с неговите инвестиционни цели, когато не разполага с данни за противното.

(4) Информацията относно финансовото състояние, способността да понася загуби, инвестиционните му цели и допустимото равнище на риск на клиента или на потенциалния клиент, съдържа, когато е приложимо:

1. семейното положение на клиента, както и данни дали средствата, които лицето ще инвестира, са лични;

2. възрастта на клиента;

3. заетостта на клиента;

4. знанията и опита на клиента относно финансовите продукти и свързаните с тях рискове;

5. разбирането на клиента за основни финансови понятия, като инвестиционен риск, риск от концентрация и компромис между риска и възвръщаемостта;

6. предпочитанията на клиента по отношение на екологичните, социалните и управленските фактори, когато такива са изрично изразени от клиента.

(5) Когато определя каква информация за клиента е необходима за извършване на оценката за уместност, инвестиционният посредник взема предвид въздействието, което всяка съществена промяна на тази информация би могла да окаже върху оценката за уместност.

(6) При предоставянето на услуги, свързани с неликвидни финансови инструменти, инвестиционният посредник събира и анализира информация относно продължителността на периода, през който клиентът е подготвен и възнамерява да държи инструментите.

(7) При предоставянето на услуги, свързани с неликвидни или рискови финансови инструменти, инвестиционният посредник може да вземе предвид:

1. размера на редовния и на общия доход на клиента;

2. дали доходът на клиента има постоянен или временен характер и източника на този доход;

3. всички активи на клиента и наличните данни за тежести върху тях, ако е приложимо;

4. периодичните финансови задължения на клиента, в случай че са налични данни за такива.

(8) Когато предоставя инвестиционни съвети или управление на портфейл, инвестиционният посредник не препоръчва или взема решение да търгува, в случаите когато заключи, че услугите или инструментите не са подходящи за клиента, както и уведомява клиента за това си заключение.

(9) Когато инвестиционният посредник предоставя инвестиционни съвети или услуги за управление на портфейл, включващи замяна на инвестиции чрез продаване на инструмент и закупуване на друг или чрез упражняване на право на промяна по отношение на съществуващ инструмент, инвестиционният посредник събира необходимата информация относно съществуващите инвестиции на клиента и препоръчаните нови инвестиции, и извършва анализ на разходите и ползите от замяната, за да бъде способен да докаже в разумна степен, че ползите от замяната са по-големи от разходите.

(10) Когато инвестиционният посредник предоставя инвестиционен съвет, той представя на непрофесионалния клиент доклад, който включва общо описание на съвета и обосновка защо дадената препоръка е подходяща за непрофесионалния клиент, включително как тя отговаря на целите и индивидуалните обстоятелства с оглед на изисквания срок на инвестицията, знанията и опита на клиента, отношението на клиента към риска и способността на клиента да понесе загуба. Ако е препоръчана замяна на инвестициите в доклада се включва ясно обяснение и на причините, поради които ползите от препоръчаната замяна на инвестицията са по-големи от разходите за нея.

(11) Инвестиционният посредник подчертава пред клиентите и включва в оценката за уместност информация за това дали препоръчаните услуги или инструменти могат да създадат нужда непрофесионалния клиент да иска периодичен преглед на своите условия.

(12) Когато инвестиционният посредник предоставя услуга, налагаща периодични оценки и доклади за уместност, докладите след уреждането на първоначалната услуга могат да обхващат и само промените на съответните услуги или инструменти и/или на обстоятелствата на клиента, без да е задължително повтарянето на информацията от първия доклад.

(13) Ако инвестиционният посредник извършва периодична оценка за уместност, той е длъжен да извършва преглед на уместността на дадените препоръки, с цел усъвършенстване на услугата, предоставяна на клиента. Честотата на тази оценка се увеличава в зависимост от рисковия толеранс на клиента и вида на препоръчаните финансови инструменти.

Чл. 5. (1) Когато при предоставяне на инвестиционен съвет или управление на

портфейл ИП не е събрал изискуемата информация по чл. 2, ал. 1 от настоящата политика, той няма право да препоръчва инвестиционни услуги или финансови инструменти на клиента или потенциалния клиент.

(2) При предоставянето на услуги, свързани със сложни (комплексни) или рискови финансови инструменти, инвестиционният посредник извършва задълбочена оценка на знанията и опита на клиента по отношение на тези инструменти

Чл. 6 (1) Когато клиентът е юридическо лице или група от две или повече физически лица или когато едно или повече физически лица се представляват от друго физическо лице, инвестиционният посредник установява и прилага политика по отношение на това кой подлежи на оценка за уместност и как тази оценка ще бъде извършена на практика, включително от кого следва да събира информацията относно знанията и опита, финансовото състояние и инвестиционните цели.

При хипотезите, установени в изречение първо, се оценяват опита и знанията на представляващото юридическо лице, а финансовите възможности, инвестиционния цели и нива на риск на самото юридическо лице.

(2) Когато при оценката за уместност следва да бъде взето предвид физическо лице, което се представлява от друго физическо лице, или юридическо лице, поискано третиране като професионален клиент, финансовото състояние и инвестиционните цели са тези на юридическото лице или, по отношение на физическото лице — на крайния клиент, а не на представителя. Знанията и опитът са тези на представителя на физическото лице или на лицето, което е оправомощено да извършва сделки от името на крайния клиент.

Чл. 7. (1) Инвестиционният посредник допуска оценката за уместност да се основава и на самооценка на клиента, но в този случай инвестиционният посредник прилага обективни критерии, като:

1. предоставя на клиента практически примери за ситуации, които могат да настъпят, включително и чрез положителни и отрицателни сценарии или графики, като чрез тях инвестиционният посредник разбира доколко клиентът е запознат с възможностите за възвръщаемост на инвестицията и разпределението на риска;

2. на клиента се задават въпроси с кои видове финансови инструменти е запознат и какъв е опитът му при търговия с тях;

3. от клиента се изисква да предостави информация и, когато е приложимо, документи за финансовото си състояние - източници на доходи и наличие на финансови задължения;

4. от клиента се изисква информация по отношение на допустимия размер на загубите за определен период;

5. от клиента се изисква информация по отношение на способността му да понася риск.

(2) Механизмът за ограничаване надценяване на знанията на клиента са свързани със задаването на повторни въпроси, използване на термини и анализ на разбирането им от страна на клиента, присъствие на повече от един служител при задаване на въпросите или съответно при оценка на клиента и други.

Чл. 8. (1) Актуализация на оценката за уместност се извършва съобразно рисковия профил на клиента, вида на финансовите инструменти и значими за клиента събития, но не може да е по-продължителна от 5 години за нискорискови клиенти, 3 години среднорискови клиенти и 1 година високорискови клиенти..

В горепосочените срокове инвестиционният посредник извършва редовен преглед на събраната информация, за да се увери, че тя е актуална, точна и пълна.

(2) Актуализацията може да се извърши чрез препотвърждаване на дадените отговори и информация от клиента в указания срок, ако няма настъпили промени или съответно отразяване на промените.

(3) Актуализацията на предоставената от клиента информация се извършва по начина, по който е била първоначално предоставена. Допускат се начини за актуализация по обикновена поща, електронна поща, телефон, факс, интервю и други способности, непротиворечащи на приложимото законодателство.

(4) Инвестиционният посредник уведомява клиента, когато предоставената от него допълнителна информация води до промяна в профила му, независимо дали профилът става по-рисков, или по-консервативен.

(5) Когато ИП получи от клиента допълнителна или по-актуална информация, която води до значителни промени в неговия профил, то след получаването ѝ се инициира среща/разговор с клиента и се обсъжда обхвата на предоставяните услуги, вида на предлаганите финансови инструменти, особеностите свързани с риска, потвърждава се още веднъж промяната и точността на информацията и едва след това се пристъпва към промяна на оценката за уместност на клиента. Ако променената информация води до приложимостта и уместността на високорискови инструменти спрямо услугите, предлагани на клиента, то той се уведомява за това, както и за риска от по-големи загуби. Ако променената информация води до приложимостта и уместността на по-нискорискови инструменти спрямо услугите, предлагани на клиента, то той се уведомява за това, за прилагания по-консервативен подход и за по-ограничения обхват от продукти и услуги, които биха били уместни за него. След извършените промени и уведомления, предоставяне на инвестиционни услуги се извършва в режим на променена оценка за уместност.

(6) Клиентът се насърчава да предостави актуална информация при настъпили значителни промени, касаещи неговия финансов, правен, организационен статус, рисков толеранс, особености свързани с бизнес дейността му, когато е приложимо - личен статус и семейно положение. От оправомощените служители на ИП пред клиента се изтъква, че промени (спад) във финансовото му състояние с 20%, загуба на заетост, поемане на дълг, обременяване с тежести на активи, финансови загуби, загуба на компетентни ръководни служители (при клиенти юридически лица), понижаване на рисковия толеранс, са обстоятелства, за които трябва да уведоми ИП незабавно след възникване на обстоятелството. Клиентът се насърчава да осъществи контакт с ИП по своя инициатива, когато посочените в предходното изречение обстоятелства са налице, но също така и при тяхната промяна в положителен аспект.

(7) При прекалено честа промяна на обстоятелства, касаещи клиента или при чести негови искания за промяна на рисковия профил (оценка за уместност), последвани от искане за намаляване на рисковия профил, се сигнализира Нормативно съответствие и действията на клиента се обсъждат от ръководството на ИП с оглед: а) проверка на оценката за уместност за точност и пълнота; б) недопускане на конфликт на интереси; в) законосъобразност; г) действия на клиента, които може да доведат до застрашаване/увреждане на интересите на пазара или ИП. След обсъждане на горните

обстоятелства, ако не се установи незаконосъобразност на действията, то клиента се уведомява, че честата промяна на оценката за уместност и обстоятелствата, по които тя се формира, може да доведат до повишен риск за клиента и загуба.

Чл. 9. (1) Инвестиционният посредник съхранява и поддържа архив, свързан с оценката за уместност, в който се включва информацията, която се събира от клиенти, всеки предоставен инвестиционен съвет и всички направени и оттеглени инвестиции след извършване на оценката за уместност, както и свързаните с нея доклади за уместност, предоставени на клиентите.

(2) Инвестиционният посредник организира поддържането на архива по начин, по който:

1. се позволява откриване на грешки при оценката за уместност;
2. архивът е достъпен за съответните служители на инвестиционния посредник.

III. ОСОБЕНИ ИЗИСКВАНИЯ ПРИ ИЗВЪРШВАНЕ НА ОЦЕНКА ЗА УМЕСТНОСТ

Чл. 10 (1) Инвестиционният посредник извършва периодичен преглед на портфейлите, управлявани от името и за сметка на свои клиенти, като преценява дали не е налице концентрация на инвестиции в един емитент или емитенти, които са част от една и съща група, по отношение на кредитния риск. За всеки един конкретен управляван портфейл на клиент може да се заложат стандарти за пределни нива на концентрация (неизчерпателно може да варират от 5% до 20%, според рисковия толеранс на клиента).

Чл. 11 (1) Когато извършва оценка за уместност въз основа на разглеждане на портфейла на клиента като цяло, инвестиционният посредник осигурява подходяща степен на диверсификация в портфейла на клиента, като взема предвид експозицията на клиента към различни финансови рискове.

(2) Когато размерът на инвестицията не позволява диверсификация на портфейла по отношение на кредитния риск, инвестиционният посредник насочва клиента към инвестиране в нискорискови инвестиции.

Чл. 12 (1) При предоставяне на услуги по управление на портфейл и инвестиционни съвети, Дружеството извършва задълбочена оценка на възможните инвестиционни алтернативи, като се отчитат разходите и сложността на продуктите.

(2) Наличните продукти, които са равностойни един на друг по отношение на нуждите и характеристиките на клиента, се оценяват от инвестиционния посредник. Оценката се извършва от инвестиционен консултант и се отчитат критериите по ал. 1.

(3) При предоставяне на инвестиционен съвет клиентът се уведомява за решението на инвестиционния посредник да избере или препоръча по-скъп или сложен продукт и това решение се обосновава. Изборът, препоръката, обосновката за тях и уведомлението до клиента се проверяват от звеното за Нормативно съответствие.

IV. ОЦЕНКА ЗА ЦЕЛЕСЪОБРАЗНОСТ

Чл. 14. (1) Когато инвестиционният посредник предоставя инвестиционна услуга, различна от инвестиционен съвет и управление на портфейл, той изисква от клиента, съответно потенциалния клиент, информация за неговите знания и опит, във връзка с инвестиционните услуги, свързани с конкретния вид продукт или услуга, които се

предлагат или търсят, така че да може да прецени дали инвестиционната услуга или продукт са целесъобразни (подходящи) за клиента. Клиентът се задължава да предостави информацията по изречение първо.

(2) Ако въз основа на получената по ал. 1 информация инвестиционният посредник прецени, че продуктът или предлаганата инвестиционна услуга няма да са подходящи, той предупреждава за това писмено клиента, съответно потенциалния клиент. Предупреждението може да се извърши в стандартизиран формат.

(3) В случай че клиентът, съответно потенциалният клиент, не предостави информацията по ал. 1 или предоставя недостатъчна информация относно своите знания и опит, инвестиционният посредник е длъжен писмено да предупреди клиента, съответно потенциалния клиент, че не може да прецени дали конкретната инвестиционна услуга или продукт са подходящи (целесъобразни) за него. Предупреждението може да бъде извършено в стандартизиран формат.

Чл. 15. Инвестиционният посредник има право да предположи, че професионален клиент разполага с нужния опит и знание, за да може да разбере присъщите рискове, свързани с тези конкретни инвестиционни услуги или сделки или видовете сделки и продукти, за които клиентът е класифициран като професионален клиент

Чл. 16. Информацията относно знанията и опита на клиента или потенциалния клиент в инвестиционната област съдържа следното, до степен, съответстваща на естеството на клиента, естеството и обхвата на предоставяната услуга и вида на предвиждания продукт или сделка, включително тяхната сложност и свързаните рискове:

- а) видове услуги, сделки и финансови инструменти, с които клиентът е запознат;
- б) естество, обем и честота на сделките на клиента с финансови инструменти и период, през който те са сключвани;
- в) образователно равнище и професия или релевантна предишна професия на клиента или на потенциалния клиент.

Чл.17. Инвестиционният посредник поддържа регистри на извършените оценки за целесъобразност, които включват следното:

- а) резултата от оценката за целесъобразност;
- б) всяко предупреждение, отправено до клиента, когато инвестиционната услуга или покупката на продукт е оценена като потенциално нецелесъобразна за клиента, дали клиентът е поискал да се пристъпи към сделката независимо от предупреждението и, когато е приложимо, дали инвестиционният посредник е приел искането на клиента за пристъпване към сделката;
- в) всяко предупреждение, отправено до клиента, когато клиентът не е предоставил достатъчно информация, за да може инвестиционният посредник да извърши оценката за целесъобразност, дали клиентът е поискал да се пристъпи към сделката независимо от това предупреждение и, когато е приложимо, дали инвестиционният посредник е приел искането на клиента за пристъпване към сделката.

III. ОБЩИ ИЗИСКВАНИЯ И ПРИ ДВАТА ВИДА ОЦЕНКИ

Чл. 18. Инвестиционният посредник не може да поощрява или насърчава клиентите си или потенциалните клиенти да не предоставят изискуемата информация за целите на извършването на оценка за уместност и/или целесъобразност.

Чл. 19. Инвестиционният посредник има право да се позовава на информацията, предоставена му от неговите клиенти или потенциални клиенти, освен ако той е запознат или би следвало да бъде запознат с това, че информацията е явно неактуална, неточна или непълна.

Чл. 20. Инвестиционният посредник прилага разумни мерки, за да гарантира, че събраната информация за клиенти или потенциални клиенти е надеждна и последователна, без да разчита неоснователно на самооценката на клиента. Това включва, неизчерпателно, следното:

а) постигане на увереност, че клиентите съзнават важността на това да предоставят точна и актуална информация – чрез разговори, убеждение и професионални действия;

б) постигане на увереност, че всички инструменти, например инструменти за профилиране във връзка с оценката на риска или инструменти за оценка на знанията и опита на клиента, използвани при оценката за уместност, са пригодни за целта и са подходящо разработени за прилагане към клиента, като всички ограничения са установени и активно приложени при извършването на оценката за уместност;

в) създаване на увереност, че използваните в този процес въпроси могат да бъдат разбрани от клиентите, осигуряват вярна представа за целите и потребностите на клиента и чрез тях се събира информацията, необходима за извършване на оценката за уместност;

г) предприемане на стъпки при необходимост за установяване на последователността на информацията за клиента, например чрез разглеждане на това дали има очевидни неточности в информацията, предоставена от клиентите.

д) при извършването на оценка за уместност инвестиционният посредник разглежда събраната от клиента информация в нейната цялост. Инвестиционният посредник следи за противоречия между отделните елементи на събраната информация и, при необходимост, се свързва с клиента, за да отстрани всички съществени несъответствия, неточности или непълноти.

IV. ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 1. (1) Инвестиционният посредник най-малко веднъж годишно преглежда и ако необходимо актуализира настоящата Политика.

(2) Управителният орган на инвестиционния посредник наблюдава ефективността на прилагането на настоящата политика и може да преразглежда съдържанието и прилагането ѝ.

(3) Звеното за нормативно съответствие осигурява необходимата информация за разработване и подобряване на съдържанието на настоящата политика.

§ 2. Управителният орган на ИП може да издава заповеди и инструкции по прилагането на настоящата Политика.

§ 3. Настоящата Политика се предоставя за сведение и изпълнение на служителите на инвестиционния посредник и всички лица, работещи по договор за инвестиционния посредник, при условие и доколкото длъжностните им задължения са засегнати от нея.

§ 4. Настоящата Политика е приета от Съвета на директорите на инвестиционния посредник с решение на заседание от 28.01.2021 г.